

Σᾶς ὑπενθυμίζει δέ τό Ὑπουργεῖον τοῦτο:

α'ον. Ὅτι ἡ ἀπόφασίς σας εἶναι ἀνέκκλητος, διότι προλαβόντως ἡ ὑπόδεσις αὕτη ἐδεωρήθη καί ἀπεφασίσθη ἀπό δύο ἐπιτροπᾶς, καί ἕκαστον μέρος ἀνά ἐκάστην ἀπόφασιν δέν εὐχαριστήθη.

β'ον. Νά κρίνητε κατά τούς ἐκδοθέντας Νόμους τοῦ Ἑθνους μας καί τῶν μεγάλων Βασιλέων μας Κωνσταντινουπόλεως.

γ'ον. Ἐάν χρειασθῶσι μαρτυρίαι, αὗται νά γίνωσιν ἐγγράφως.

δ'ον. Τήν ἀπόφασίν σας μέ ὅσα ἄλλα ἔγγραφα ἀφορῶσι τήν ὑπόδεσιν ταύτην, θέλετε διευθύνει πρὸς τό Ὑπουργεῖον τοῦτο, ὁμοῦ καί τά ἐμπερικλειόμενα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 16 8βρίου 1824

Ὁ Ὑπουργός τοῦ Δικαίου
Ἰωάννης Θεοτόκης

(Τ.Σ.)

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως
Δημ. Παπαδόπουλος¹³⁴

Ἀλλά καί τό ἴδιον τό Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου κατέφευγεν εἰς τήν κεφαλὴν τῆς Ἐκτελεστικῆς Λειτουργίας, δηλαδή τό Ἐκτελεστικόν Σῶμα, προκειμένου νά ζητήσῃ γνωμοδότησιν καί κατεύθυνσιν σχετικῶς πρὸς τήν ἀκολουθητέαν νομοθεσίαν ὅταν ἐπρόκειτο περί ἰδιαιτέρως εὐαισθήτου πολιτικῶς ὑποδέσεως.

Περίοδος Γ'
Ἀρ. 6791

Προσωρινή Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος
Τό Ἐκτελεστικόν Σῶμα
Πρὸς τό Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου

Ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' ἀρ. 727 Ἀναφορά τοῦ Ὑπουργείου τούτου περί τῆς ἐρωτήσεως τοῦ Κυρ^{ου} Ἀνδρέα Καλαμογδάρτου διά τήν κληρονομικὴν διαίτησιν τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Νικολάου Λόντου, ἐδεωρήθησαν καί αἱ παρατηρήσεις τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλ' οἱ νόμοι <οἱ> παραδεχθέντες ἀπό τήν Ἑθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν ἀπαιτοῦσιν ἐνέργειαν καί ὄχι παρατήρησιν του εἰς τό νά εὖρη τόν καταλληλότερον εἰς τήν παρούσαν ὑπόδεσιν νόμον, διαλαμβανόμενον εἰς τά Κεφάλαια τῶν Τίτλων τοῦ Ἀρμε-

134. Ἰ. Τ. Βισβίτζη, *Ἡ Πολιτικὴ Δικαιοσύνη*, σελ. 368 - 369, ἔγγρ. 351.

νοπούλου, διότι ὁ ἐκτιθέμενος ἀνάγεται εἰς ἄλλην ὑπόθεσιν καί ὄχι εἰς τήν παροῦσαν.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 26 Ἀπριλίου 1825

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Γγήκας Μπότασις

Ἀναγνώστης Σπυλιωτάκης
Κωνστ.^{ος} Μαυρομιχάλης
Ἰωάννης Κωλέττης

Ὁ Προσ. Γεν. Γραμμ.<ατεύς>
Δ. Χρηστίδης¹³⁵

(Τ.Σ.)

Αἱ δυσκολίαι τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Δικαίου νά παράσχῃ ὁδηγίας ἐπὶ θεμάτων οὐσιαστικοῦ δικαίου προκύπτουν καί ἐκ τοῦ ἐξῆς ἐγγράφου:

Περίοδ. Γ^η
Ἀριθ. 626

Προσωρινή Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος
Πρὸς τὸ Σεβαστόν Ἐκτελεστικόν Σῶμα
Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου

Ἀπὸ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον τῆς παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Βουλευτικοῦ σταλείσης ὑπ' ἀριθ. 924 Ἀναφορᾶς τοῦ Ἀνδρέου Καλαμογδάρτη, παρατηρεῖ τὸ Σεβαστόν αὐτὸ Σῶμα, τὸ ἐπιτροπικῶς ζήτημά του, ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῶν πραγμάτων τοῦ Νικολάου Λόντου, διὰ τὴν γυναῖκα του Ἀναστασίαν.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο προλαβὸν διέταξε δι' αὐτὴν πᾶν ὅ,τι ἐστοχάζετο δίκαιον, ὥς ἡ ὑπ' ἀριθ. 477 Διαταγὴ του. Ὁ Κύριος Καλαμογδάρτης μὴν εὐχαριστοῦμενος μεταναφέρθη ζητῶν καί ἐπιβάλλων (sic) μέρος οὐσίας ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος ἀνδρός της. Ἐλαβεν ἀποκρίσιν, ὥς ὁ ἴδιος λέγει εἰς τὴν ἐσχάτην αὐτὴν πρὸς τὸ Σεβ. Βουλευτικόν ἀναφοράν του, ἀλλὰ μὴν ἀναπαυθεῖς πάλιν, ἐπιμένει ζητῶν κληρονομίαν.

Τὸ Ὑπουργεῖον εὐρίσκεται στενευμένον διὰ νά ἀποφασίσῃ τοιαύτην ὑπόθεσιν, καθότι ἄλλον νόμον διὰ τοιαύτας ὑποθέσεις δέν εἶδεν, εἰμὴ τὸν τοῦ Ἀρμενοπούλου, καί διὰ νά βάλῃ εἰς αὐτόν βάσιν δέν ἡμπορεῖ αὐτόν εἰς διάστημα τεσσάρων ἤδη χρόνων δέν τὸν εἶδεν ἐν γένει ἐνεργούμενον,

135. Ἰ. Τ. Βισβίτζη, Ἡ Πολιτικὴ Δικαιοσύνη, σελ. 433, ἔγγρ. 481.

